

ΣΧΟΛΙΟΝ Ἰ.

§. 28. Ὁ λόγος ἕως ὧδε περὶ τῶν Ὀμοειδῶν μόνον ἐγένετο ; περὶ δὲ τῆς προσαφροΐσεως τῶν ἑτεροειδῶν θελωμεν ὁμιλήσει μετὰ μικρὸν ὑστερον, ὅτε καὶ περὶ τὰς ἀειθμητικὰς πράξεις ἔχομεν ἕτερον ἄεστρον.

ΟΨΙΣ ΜΟ' Σ γ.

§. 29. Ἀφαιρέσις καλεῖται ἡ πράξις, διὰ τῆς ἧς υποίας μεταξύ δύο ἀειθμῶν δέισκεται ἕτερος ἀειθμός δεικνύων τὴν ὑπεροχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μείζων ἀειθμός ὑπερέχει τῷ ἐλάττωι. Τῶν ὁμῶν μείζων καλεῖται ἀειθμός ἐλαττώμενος, ἢ ἐλαττωτέος, ὁ δὲ ἐλάττων λέγεται ἀφαιρέμενος, ἢ ἀφαιρετέος, ἡ δὲ μεταξύ τῶν θεωρημένη ὑπεροχὴ καλεῖται Διαφορὰ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ β.

§. 30. Νὰ ἀφαιρῶμεν πῶς ἐλάχιστονα ἀειθμῶν ἀφ' ἑτέρου πῶς μείζονος.

ΠΡΑΚΤΕ' Α ἢ ΛΥΣΙΣ.

α.) Γράφομεν τὸν ἐλάττονα ὑποκάτω τῷ μείζονος ἕτως, ὥστε αἱ μὲν Μονάδες νὰ ὑπάρχωσιν ὑπὸ τὰς Μονάδας, αἱ δὲ Δεκάδες ὑπὸ τὰς Δεκάδας, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ θετομεν τὰς χαρακτῆρας κατὰ τὴν αἰ Συναφείας εἰρημένην τάξιν.

β.) Ἀρχόμενοι ἐκ τῶν δεξιῶν, ἀφαιρῶμεν τὰς Μονάδας τῷ ἐλάττωι ἀπὸ τῶν Μονάδων τῷ μείζονος

τὴν δὲ τέτων Διαφορὰν γράφομεν ὑπὸ τὴν σήλην τῶν Μονάδων ὑποκάτω τῆς Γραμμῆς. ἀφαιρῶμεν ὡσαύτως τὰς Δεκάδας ἀπὸ τῶν Δεκάδων, καὶ τὰς Ἑκατοντάδας ἀπὸ τῶν ἑκατοντάδων καὶ ἑξήκων, γράφοντες τὰ ἐναπολειπόμενα καταλλήλως, καθὼς κατωτέρω ἐν τῷ α'. Παραδείγματι. Ὅταν δὲ πρὸς χαρακτήρ τῆ κατωτέρου ἀριθμοῦ εἶναι Ἰσοδύναμο μὲ ἕτερον (κείμενον ὅμως ἐν τῇ αὐτῇ σήλῃ) χαρακτήρα τῆ ἀνωτέρου, τότε ἡ τέτων Διαφορὰ εἶναι Ἰση μὲ ο, τῆς μὴδὲν, ὅθεν ἐν τῇ ἀφαιρέσει γράφομεν ὑπὸ τὴν Γραμμὴν ἐν Μηδενικόν, καθὼς καὶ κατωτέρω ἐν τῷ β'. Παραδείγματι δεικνύται. Ὅταν δὲ πάλιν τύχη ὁ χαρακτήρ τῆ κατωτέρου νὰ εἶναι μείζων τῆ χαρακτήρ τῆ ἀνωτέρου, λαμβάνομεν τότε κατ' ἐπίνοιαν μίαν Μονάδα ἀπὸ τὸν χαρακτήρα τὸν ἐγγύς τῆ τῆ ἐλάττων, καὶ ὡς Δεκάδα αὐτὴν λογιζόμενοι, τὴν προσθέτομεν δυνάμει εἰς τῆτον τὸν ἐλάττονα χαρακτήρα, καὶ ἔτι ἀπ' αὐτῆ τῆ προσαυξηθέντ' χαρακτήρ ποιῶμεν τὴν προσήκουσαν ἀφαιρέσιν τῆ κατωτέρου χαρακτήρ ἐπ' ἐκεῖνα δὲ τῆ χαρακτήρ, ἀπὸ τῆ ὁποῖα ἐλήφθη ἡ Μονάδα, γράφομεν μίαν σιγμὴν πρὸς διάκρισιν, ὅτι ἔστ' ὁ χαρακτήρ ἡλαττώθη κατὰ μίαν Μονάδα, καθὼς καὶ κατωτέρω ἐν τῷ γ'. Παραδείγματι αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἀφαιρέτομεν. Ὅταν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρου καὶ ἐπὶ τῆς κατωτέρου Σειρᾶς τῶν ἀριθμῶν τύχωσιν ἐν τῇ αὐτῇ σήλῃ μόνον Μηδενικά, γράφομεν τότε ὑπὸ τὴν Γραμμὴν ὡς Διαφορὰν πάλιν Μηδενικόν. Ὅταν δὲ πάλιν ὁ μὲν ἀνωτέρου χαρακτήρ εἶναι Σημαντικὸς ἀριθμῶν, ὁ δὲ κατωτέρου εἶναι Μηδενικόν, γράφομεν τότε ὑποκάτω τῆς Γραμμῆς Διαφορὰν αὐτὸν τὸν ἀνωτέρου χαρακτήρα, ὡς ἐν τῷ δ'. Παραδείγματι. Ὅταν δὲ τύχη τὸναντίον, τῆς μὲν ἀνω-

ἀνωτέρω χαρακτήρ νὰ εἶναι Μηδενικόν, ὁ δὲ κατωτέρω
 νὰ εἶναι Σημαντικός ἀριθμῶν, πρῶτον προσφάζομεν δυνά-
 μεις τὸ Μηδενικόν, λαμβάνοντες μίαν Μονάδα ἐκ τῆ χα-
 ρακτῆρⓄ, ὅσις κῆται πλησίον τέττι τῆ Μηδενικῶ, κα-
 θὼς κὺ πρὸ ἑλίγε πρότερον εἶρηται. ἂν ὁμως τύχη κὺ
 ἔτⓄ ὁ πλησίον χαρακτήρ νὰ εἶναι Μηδενικόν, λαμβά-
 νομεν τότε μίαν Μονάδα ἀπὸ τῆ πορρωτέρω κειμένη χα-
 ρακτῆρⓄ, κὺ τὴν προσδέτομεν Δυνάμει εἰς τὸ πρῶτον
 Μηδενικόν, κὺ ἔπειτα ποιῶμεν τὴν ἀφαίρεσιν· ἀλλὰ πρέ-
 πει νὰ ἠξάρωμεν, ὅτι τότε τὸ δεύτερον, κὺ τρίτον Μηδε-
 γικόν (ἂν τύχῃσι δηλονότι) δύναται ἕκασον Ἰσον μὲ 9,
 μὲ ἑννέα ὁμως Ἐκατοντάδας, ἢ χιλιάδας, κὺ ἐν ἐνὶ λό-
 γῳ κατὰ τὴν ποπικὴν ἕκασου Δύναμιν. ἐπάνω δὲ τῆ χα-
 ρακτῆρⓄ, ἐκ τῆ ὁποῖα ἐλήφθη ἡ Μονάς, γράφομεν μίαν
 σιγμὴν, διὰ νὰ γινώσκηται, ὅτι ἠλαττώθη ἔτⓄ μίαν
 Μονάδα, Μονάδα ὁμως σημαντικὴν κατὰ τὸν τόπον, εἰς
 τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ χαρακτήρ τυγχάνει πεθειμένⓄ· διὰ
 τῆ ὅ. ΠαραδείγματⓄ γίνεται καταφανὲς τὸ λεγόμενον.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ἄ.

ὁ ἐλαττωτέⓄ 6795 „ 4 ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τῶν 5, μέ-
 νει 1 Μονάς.
 ὁ ἀφαιρετέⓄ 1324 „ 2 ἀφαιρ. ἀπὸ τῶν 9, μένυσσι 7
 Δεκάδες.
 — „ 3 ἀφαιρ. ἀπὸ τῶν 7, μένυσσι 4
 ὁ ἀρεθεῖς 5471 Ἐκατοντάδες.
 ἀριθμῶς, ὅστις „ 1 ἀφαιρ. ἀπὸ τῶν 6, μένυσσι 5
 κὺ Διαφορὰ κα-
 λεῖται, χιλιάδες.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β΄.

- ὁ ἔλατ. 4685 „ 5 ἀφαιρέζοντων ἀπὸ τῶν 5, μένει 0.
 ὁ ἀραιρ. 1675 „ 7 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 8, μένει 1 Δεκάς.
 ——— „ 6 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 6, μένει 0.
 ἡ Διαφορά 3010 „ 1 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 4, μένυσι 3 χιλιάδες.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Γ΄.

- ὁ ἔλατ. 35421 „ 1 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῆς 1, μένει 0.
 ὁ ἀραιρ. 25761 „ 6 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 12, μένυσι 6 Δεκάδ.
 ——— 7 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 13, μένυσι 6 Ἑκατοντ.
 ἡ Διαφ. 9660 „ 5 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 14, μένυσι 9 χιλιάδ.
 „ 2 ἀφαιρέζ. ἀπὸ τῶν 2, μένει Μηδενικόν, 0.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Δ΄.

6840

3500

—————

3340

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Ε΄.

- 90000 „ 0 ἀπὸ 0, μένει 0.
 2340 „ 4 ἀπὸ 10, μένυσι 6 Δεκάδες.
 ——— „ 3 ἀπὸ 9, μένυσι 6 Ἑκατοντάδες.
 87660 „ 2 ἀπὸ 9, μένυσι 7 χιλιάδες.
 „ Μηδέν ἀπὸ 8, μένυσι 8 Δεκάδ. χιλιάδ.

Δ Ε Γ Σ Ι Σ΄

Τὸ σκοπόμενον τῆς ἀφαιρέσεως εἶναι ἡ ἄρσις ἐνὸς
 τρίτου ἀριθμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμφαίνει τὴν Διαφορὰν μεταξὺ
 δύο

δύω δοθέντων ἀριθμῶν . ἀλλὰ μὴν ἕκαστῶ τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω Παράδειγμασιν ἀρεθέντων ἀριθμῶν δεικνύει ἀληθῶς τὴν Διαφορὰν, καθ' ἣν διαφέρει ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ . γέγονέν ἄρα ἡ πράξις ὁρθῶς καὶ κατὰ τὴν προσήκοντος Κανόνας .

ΣΧΟΛΙΟΝ α.

§. 31. Ἡ κατὰ ἀραίρεσιν βύσασθ γίνεται διὰ τῆς Συνάψεως , συνάπτεται δηλαδή ἡ δεισκομένη Διαφορὰ μετὰ τῷ ἐλάττωθ ἀριθμῷ , τὸ δὲ ἐκ τῆς Συνάψεως Συμπροσόμενον ἔστι ἴσον μετὸν μείζονα ἀριθμῶν, ὅταν ἡ ἀραίρεσις ὑπάρχη τετελεσμένη ὁρθῶς . καὶ ἄς βατανίσωμεν τὰ τὰ πρώτα Παράδειγματῶ

συνάπτονται
$$\begin{array}{r} 1324 \text{ ὁ ἐλάττων ἀριθμὸς} \\ 5471 \text{ ἡ ἀρεθεῖσα Διαφορὰ} \\ \hline \end{array}$$

6795 τὸ ἐξ αὐτῶν Συμπροσόμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἴσον μετὸν μείζονα ἀριθμῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ πρὸς ΓΥΜΝΑΣΙΝ .

α.) Ἐδανείσθη πῖς πρῶτονθ ἄλλας Γρόσιας φέρ' εἰπεῖν, 1795 , ἐκ τῶν ὀπρίων ἀπέδωκεν εἰς ἐκεῖνον μόνον Γρόσια 1741 . Πόσα ἀράγε μένει χρεώσης ἔτι ;

β.) Ἐχωνπῖς 51985 , ἔδαπλήστην ἐξ αὐτῶν τὰ 34060 . Πόσα ἀράγε ἔχει ἔτι λοιπὰ ;

γ.) Συνίστατο πρὸ τῆς μάχης ἐν σώμα Στρατιωτῶν ἀπὸ 51094 , εἰς τὴν μάχην ὅμως ἐξ' αὐτῶν ἐφρονδύθησαν 3004 . γίνεται λοιπὸν ἐρώτησις, πόσοι Στρατιῶται ἔμειναν ἔτι ;

ΟΡΙΣΜΟΣ δ.

§. 32. Πολλαπλασίασις, ἢ Πολλαπλασιασμός ὀνομάζεται ἡ Πράξις, διὰ τῆς ὁποίας Πολ-

πολλαπλασιασθέντων δύο ἀριθμῶν, δέσκειται πῶς τρίτος, ὅστις περιέχει τὸν ἕνα τῶν τούτων, ὅσῳ περιέχεται ἢ Μονὰς εἰς τὸν ἕτερον.

ΟΡΙΣΜΟΣ Ε΄.

§. 33. Τῶν δοθέντων ἀριθμῶν ὁ πρῶτος οὐνομάζεται Πολλαπλασιαζόμενος, ἢ Πολλαπλασιαστέος, ὁ δὲ δεύτερος καλεῖται Πολλαπλασιαστής, ἢ Πολλαπλασιαστὴς, ἀμφότεροι δὲ λέγονται Παραγόντες· ὁ δὲ ἐκ τῆς Πολλαπλασιαστέως αὐτῶν προκύπτων ἀριθμὸς καλεῖται Παραγόμενον, ἢ Γινόμενον.

ΠΟΡΙΣΜΑ.

§. 54. Ἐκ τῶν εἰρημίων ἔπεται, ὅτι ἕκαστος Πολλαπλασιαζόμενος δύναται εἶναι ληφθῆναι ὡς Πολλαπλασιαστής, καὶ οὕτως καὶ ἕκαστος Πολλαπλασιαστής δύναται εἶναι Πολλαπλασιαζόμενος· ἐπειδὴ εἴτε τὸ 3 λάβωμεν πετράεις, εἴτε τὸ 4 λάβωμεν τρεῖς, Παραγόμενον προκύπτει τὸ αὐτὸ ὁ 12. Ὅταν δὲ ὁ εἰς τῶν Παραγόντων ὑπάρχη Μονὰς, τότε ὁ ἄλλος Παράγων λαμβάνεται ἅπαξ, πετρεῖ γράφεται, καθὼς εἶναι, διὰ τῆς καὶ λέγεται, ὅτι ἡ Μονὰς δὲν πολλαπλασιάζει.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

§. 35. Διὰ τὴν προχωρήσωμεν εἰς τὰ τῆς Πολλαπλασιαστέως ὁπωσδήποτε δὴ ἀπλοῦτερον, προθέτομεν τὸν ἀκόλουθον Πυθαγορικὸν Πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον δέσκεινται τὰ Παραγόμενα τῶν ἀριθμῶν ἀπὸ τῆς Μονὰς μέχρι τῶν ἐννέα πρὸς ἀλλήλους πολλαπλασιαζομένων, ἔστιν ἡμῶν ἐπιβεβαιωτικὸν ὅτι ἔχωμεν αὐτὸν πάντοτε διὰ μνήμης.

ΠΥΘΑ.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΣ ΠΙΝΑΞ.

α'

β'

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	4	6	8	10	12	14	16	18
3	6	9	12	15	18	21	24	27
4	8	12	16	20	24	28	32	36
5	10	15	20	25	30	35	40	45
6	12	18	24	30	36	42	48	54
7	14	21	28	35	42	49	56	63
8	16	24	32	40	48	56	64	72
9	18	27	36	45	54	63	72	81

γ'

Εἰς μὲν τὰς δύο πλευρὰς α'β' καὶ α' γ' εὐρίσκονται γεγραμμένοι οἱ χαρακτῆρες, οἱ ἀπὸ τῆς μονάδος ἕως τῶν ἐννέα, καὶ ἔτι εἰσὶν οἱ Παραγόντες· τὸ δὲ Παραγόμενον δύο Παραγόντων δεικνύεται ἐν ἐλείνω τῷ τετραγώνῳ, ὅπως συνέρχονται οἱ δύο ἔτι Παραγόντες, ὁ Πολλαπλασιάζων δηλονότι καὶ ὁ Πολλαπλαζόμενος· οἷον τὸ Παραγόμενον τῶν 2, καὶ 3 (Παραγόντων) εἶναι ὁ 6, τὸ δὲ Παραγόμενον τῶν 3, καὶ 3 (Παραγόντων) εἶναι ὁ 9, τὸ δὲ Παραγόμενον τῶν 4 καὶ 5 Παραγόντων εἶναι ὁ 20. κ. τ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ γ'

§. 36. Νά πολλαπλασιάζωμεν πρὸς ἀλλήλας τὰς δεδομένους ἀριθμούς.

ς

ΠΡΑΚΤΕΑ,

ΠΡΑΚΤΕΑ, ἢ ΛΥΣΙΣ.

Καν. α.) Γράφομεν τὸν μικρότερον Παράγοντα ὑποκάτω τῆ μείζοντος ἕως, ὥστε αἱ Μονάδες τῆ ἐνός νὰ ὑπάρχωσιν ὑπὸ τῆς Μονάδας τῆ ἐτέρου, αἱ δὲ Δεκάδες ὑπὸ τῆς Δεκάδας, καὶ ἕως ἐφεξῆς.

Καν. β.) Ὑποκάτω τῶν Παραγόντων φέρομεν μίαν Γραμμὴν.

Καν. γ.) Κάθε χαρακτῆρα τῆ μείζοντος Παράγοντος, τυπέσσι τῆ Πολλαπλασιαζόμενα, πολλαπλασιάζομεν πρῶτον μετὰ μόνον τῆ πρώτη χαρακτῆρος τῆ μικρότερος Παράγοντος, τυπέσσι τῆ Πολλαπλασιάζοντος, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν, καὶ προχωρῦντες ἐπὶ τὰ ἀριστερά· τὰ δὲ ἐκ τῶν Παραγόμενα γράφομεν ὑπὸ τὴν Γραμμὴν ἕως, ὥστε τὸ μὲν Γινόμενον τῶν Μονάδων νὰ εἶναι ὑποκάτω τῆς στήλης τῶν Μονάδων, τὸ δὲ Γινόμενον τῶν Δεκάδων νὰ ὑπάρχη ὑπὸ τὴν στήλην τῶν Δεκάδων, καὶ ἕως ἐφεξῆς, καθὼς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Παραδείγματι καθοράσθαι πραγματικώτερον. ἐνταῦθα ὁμῶς πρέπει νὰ ἠξάρωμεν ὅτι ἔταν τὸ μεζκώτερον Γινόμενόν τινος χαρακτῆρος ὑπερέχη τῆ 10, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἐκτεθῆ μὲ δύο χαρακτῆρας, γράφομεν τότε ὑπὸ τὴν Γραμμὴν ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ μόνον τὸν πρῶτον χαρακτῆρα, λέγω τὸν σημαντικὸν τῶν Μονάδων, τὸν δὲ δεύτερον χαρακτῆρα συνάπτομεν μετὰ τῆ Παραγομένης τῆ ἀκολούθου χαρακτῆρος, καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον μεταχειρίζομεθα, ὅσκις ἀνταίτην τὴν δείστασιν ἀπαντήσωμεν, καθὼς καὶ κατωτέρω ἐν τῷ δευτέρῳ Παραδείγματι φησθετόμεν αὐτὴν τὴν δείστασιν. ἀφ' ἧ λοιπὸν τελειώσωμεν ταύτην τὴν πρώτην

Πολλαπλασίασιν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, μεταβαίνομεν ἔπειτα εἰς τὴν δευτέραν, τιτέστιν ἂν ὁ Πολλαπλασιάζων ἀριθμὸς ὑπάρχη συγκείμενος ἐκ δύο, ἢ πλειόνων χαρακτήρων, πολλαπλασιάζομεν πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντας τὰς χαρακτῆρας τῆ Πολλαπλασιαζομένης μετὰ μόνον τῆ δευτέρου χαρακτῆρος τῆ Πολλαπλασιάζοντος, λέγω μετὰ τῆ ἐν τῇ στήλῃ τῶν Δεκάδων κειμένη χαρακτῆρος, τὸ δὲ ἐκ τούτων Παραγόμενον ἐκδέτομεν ὑποκάτω τῆ ἐκ τῆς πρώτης Πολλαπλασιάσεως Παραγόμενης. ἢ ἀρχὴ ὅμως τῆς ἐκδέσεως οὐτῆ τῆ δευτέρου Γινομένης γίνεται τότε ἀπὸ τῆς δευτέρας στήλης, εἰς τὴν ὁποίαν ἴσταται καὶ αὐτὸς ὁ Πολλαπλασιάζων χαρακτήρ. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν τάξιν ἀποτελεῖμεν καὶ τὴν τρίτην, καὶ τετάρτην, καὶ πέμπτην, ἂν τύχη; Πολλαπλασίασιν, καθὼς καὶ κατωτέρω ἐν τῷ τρίτῳ Παραδείγματι γίνεται σαφέστερον ἔτι ὁ τρόπος τῆς Πολλαπλασιάσεως.

δ'.) Συνάπτομεν ὁμοῦ πάντα ταῦτα τὰ μερικὰ Παραγόμενα κατὰ τὰς Κανόνας τῆς Συνάψεως, καὶ ἔτιω ἀπαρτίζεται ἐν γενικώτερον Παραγόμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α

1342 ὁ Πολλαπλασιαζόμενος, ἢ ὁ μείζων Παράγων.
2 ὁ Πολλαπλασιάζων, ἢ ὁ ἐλάττων Παράγων

2684 τὸ ἐξ αὐτῶν Παραγόμενον, ἢ Γινόμενον. Ποῖῶμεν τὴν Πολλαπλασίασιν λέγοντες ἔτιω „ ὁ 2 ληφθεὶς δὶς, παρέχει 4 Μονάδας. ὁ 4 ληφθεὶς δὶς, ποιεῖ 8 Δεκάδας. ὁ 3 ληφθεὶς δὶς, παρέχει 6 Ἑκατοντάδας. ὁ 1 ληφθεὶς δὶς, ποιεῖ αὐθις 2 χιλιάδας. ὥστε ὅλον τὸ Παραγόμενον εἶναι 2684.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β΄.

986 ὁ Πολλαπλασιαζόμενος.

3 ὁ Πολλαπλασιαζών.

2958 τὸ ἐξ αὐτῶν Παραγόμενον.

Πολλαπλασιαζόντες, δυνάμεθα καὶ λέγωμεν καὶ ἕτω κοινότερα,
 „ 3 φορές 6 Ἰσον 18, ὅθεν τὸν μὲν 8 γράφομεν ὑπὸ τὴν σήλην
 τῶν Μισάδων, τὸν δὲ 1, ὅστις εἶναι Σημαντικός μιᾶς Δεκάδος, συ-
 νάπτομεν μετὰ τῆ προτέρας Παραγομένης, λέγοντες ἕτω „ 3 φο-
 ραί: 8 Ἰσον 24, καὶ ἐν, τὸ ὅποιον ἔχομεν ἐκ τῆς προτέρας σήλης ὁ
 γίνεται Ἰσον 25. ὅθεν τὸν 5 γράφομεν ὑπὸ τὴν σήλην τῶν Δεκά-
 δων, τὸν δὲ 1, ὅστις εἶναι Σημαντικός δύο Ἐκατοντάδων, συνάπτο-
 μεν μετὰ τῆ ἐξῆς Παραγομένης, λέγοντες ἕτως „ 3 φορές 9 Ἰσον
 27, καὶ 2 πρότερον, Ἰσον 29.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Γ΄.

53684 ὁ Πολλαπλασιαζόμενος.

325 ὁ Πολλαπλασιαζών.

268420 τὸ ἐκ τῆς πρώτης Πολλαπλασιασέως Παραγ.

107368 τὸ ἐκ τῆς δευτέρας Πολλαπ. Παραγόμενον.

161052 τὸ ἐκ τῆς τρίτης Πολλαπ. Παραγόμενον.

1744780 τὸ γενικὸν αὐτῶν Παραγόμενον.

Δ Ε Γ Ξ Ι Σ.

Ἐκαστον τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω Παραδείγμασι ἀρεθέν-
 των Παραγομένων φειέχει τὸν αὐτὸ Πολλαπλασιαζόμε-

νον ποσάκεις, ὅσάκεις ὁ Πολλαπλασιάζων περιέχει τὴν Μο-
νάδα, ἀλλὰ μὴν τῆτο ἔχει τὴν αὐτὴ Σύστασιν ἐκ τῶ
Ὀμοῦ τῆς Πολλαπλασιάσεως· ἀρα ἡ πράξις κατὰ τὰς
προπιθέτους Κανόνας γίνεται ὀρθῶς.

ΣΧΟΛΙΟΝ Α.

§. 37. Ἡ πλέον ἀσφαλὴς Βάσανθ τῆς Πολλαπλασιάσεως εἶναι
ἡ κατὰ Διαίρεσιν πράξις, τετίσσι τὸ ἐκ τῆς Πολλαπλασιάσεως Πα-
ραγόμενον διακρῦμεν δὲ ἐνὸς τῶν Παραγόντων, κῆ ὅταν μὲν ἐκ τῆς
Διαίρεσεως προκύπτῃ ἀειθμὸς Γ'σθ μετὰ τῶν ἄλλων Παράγοντα, ἢ
τότε ἡ πράξις τῆς Πολλαπλασιάσεως εἶναι τετελεσμένη ἀνθὸ τινὸς
ἀφάσμαθ· ὅταν ὁμοῦς ἄλλως προκύπτῃ, πρέπει νὰ ἐπαναλάβω-
μεν πάλιν τὴν Πολλαπλασίασιν ἀκριβέστερον. ἐπειδὴ πρότερον γέγο-
θεν ἐσφαλμένως.

ΣΧΟΛΙΟΝ Β.

§. 38. Ὅταν ὁ ἓνας τῶν Παραγόντων, ἢ ἔστω οἱ δύο ἔχωσιν ἐπέ-
τὰ δεξιά ἐν τῷ τέλει μόνον Μηδενικά, δυνάμεθα νὰ διακόπτωμεν
τὰ Μηδενικά χωρὶς, κῆ νὰ πολλαπλασιάζωμεν ἀλλήλους μόνον τὰς
Σημαντικὰς χαρακτῆρας τῶν Παραγόντων κατὰ τὰς ἤδη γινώσκας ἡμῶν
Κανόνας, ἔπειτα νὰ προσθέτωμεν εἰς τὸ γενικὸν Παραγόμενον, ὅσα
Μηδενικά διεχωρίζαμεν, π.χ. ἔστωσαν εἰς Πολλαπλασίασιν ἔτσι οἱ

ἀειθμοί $\begin{cases} 24000 \\ 300 \end{cases}$, ὅθεν πολλαπλασιάζομεν πρῶτον τὰς Ση-

μαντικὰς χαρακτῆρας ὅτω

24
3
-----

72 ἔπειτα προσθέτομεν εἰς τῆτον τὸν
72 τὰ τῆντε Μηδενικά, ὅπῃ ἀπὸ τῶν Παραγόντων ἐχωρίζαμεν.
ὅσο ὅλον τὸ Παραγόμενον εἶναι 7200000.

ΣΧΟΛΙΟΝ γ.

§. 39. Εἰσὶ καὶ ἕτεραι ὄψεις καὶ τρόποι Πολλαπλασιαστικῆς ἀλλὰ πέραν τῆ ἀναγκαίης αὐτὰ λογιζόμενοι, ὀφθαλμιζόμενοι τῶν τῶν ἕκθεσι. ὅτι δὲ τῆς Πολλαπλασιαστικῆς τῶν ἕκθεσι ἀριθμῶν θίλομεν ὁμιλήσει μετὰ μικρῶν ὑπεροχῶν.

ΟΨΙΣΜΟΣ δ.

§. 40. Διαίρεσις καλεῖται ἢ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας διαίρεται μείζων πρὸς ἀριθμὸς δι' ἑτέρου ἐλάττωτος, καὶ προκύπτει ἐκ τῆς τρίτης πρὸς ἀριθμὸς, ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχεται ἢ Μονὰς ποσῆς, ὅσῆς ὁ ἐλάττων περιέχεται ἐν τῷ μείζονι. τῶν ὁ μὲν μείζων ἀριθμὸς λέγεται Διαρῆμενος, ἢ Διαρετέος, ὁ δὲ ἐλάττων ὀνομάζεται Διαρῶν, ἢ Διαρέτης. ὁ δὲ διὰ τῆς Διαρέσεως προκύπτων ἀριθμὸς καλεῖται Πηλίκον, ἢ Πηλικότης.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

§. 41. Ὁ μὲν μείζων ἀριθμὸς ἐμφάνει τὸ ὅλον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διαρεθῆ, ὁ δὲ ἐλάττων δεικνύει, εἰς πόσα μέρη πρέπει νὰ μερισθῆ τὸ ὅλον, ὁ δὲ τρίτος, τῆσι τὸ Πηλίκον, δηλοῖ, πόσα μέρη ἐκ τῆ ὅλα πίπτουσιν ἐκάστῳ π. χ. ἂν μερισθῶσι 20. Γρόσια, εἰς 10 πτυχῆς, λαμβάνει ἕκαστος τῶν 2 Γρόσια.

ΠΟΡΙΣΜΑ.

§. 42. Ὅταν ὁ Διαρέτης εἴηαι Μονὰς, τότε καὶ τὸ Πηλίκον εἴηαι ἴσον μὲ τῷ Διαρετέον ἀριθμῶν. διότι ἐπειδὴ τὸ Πηλίκον πρέπει

να περιέχη τὴν Μονάδα τῶσάκις, ὡσάκις ὁ Διαρέτης περιέχεται ἐν τῷ Διαρέτῳ, ὁ δὲ Διαρέτης ὅταν τυγχάνῃ Μονάς περιέχεται τῶσάκις, ὡσάκις ὁ Διαρέτεθ περιέχει Μονάδας, διὰ τὸ αὐτὸ ἐν ποιότητι περιέχεται δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἄλλο Πηλίον, ὡς μένον αὐτὸς ὁ Διαρέτεθ ἀριθμὸς. ἐνθάθεν λέγεται, ὅτι ἡ Μονάς δὲν διαρεῖ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ΄.

§. 43. Νά Διαρῶμεν τὸν δοθέντα ἀριθμὸν δι' ἑνὸς Διαρῶντῶ ἀπλῶ, τῶσάκις δι' ἑνὸς Διαρέτεθ συνισταμένῳ ἐξ ἑνὸς μόνου χαρακτῆρῶ.

ΠΡΑΚΤΕ΄Α, ἢ ΛΥΣΙΣ.

Καν. α΄.) Ἐκθέτομεν τὸν Διαρεθισόμενον ἀριθμὸν εἰς ἕν μέρος, καὶ μετ' αὐτὸν ἄγομεν δύο Γραμμάς ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῆς μίαν κατὰ κάθετον, τὴν δὲ ἄλλην Ὄριζόντιον.

Καν. β΄.) Γράφομεν πρῶτον τὸν Διαρέτην μεταξὺ τῶν δύο Γραμμῶν πλησίον τῆς γωνίας, ἔπειτα περιγράφομεν, ἂν ὁ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς πρῶτῶ χαρακτῆρ τῷ Διαρεθισομένῳ ὑπάρχῃ μείζων, ἢ ἐλάττων αὐτῷ τῷ Διαρέτῳ. καὶ ὅταν μὲν ὑπάρχῃ μείζων, παρεξεταιζομεν, ὡσάκις αὐτὸς ὁ χαρακτῆρ μόνῶ περιέχει τὸν Διαρέτην. ὅταν δὲ ὑπάρχῃ ἐλάττων, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ ἢ δὲ ἀπαξ ὑπὸ τῷ Διαρέτῳ, τότε λαμβάνομεν σὺν τῷ πρώτῳ καὶ τὸν ἐγγὺς αὐτῷ δεύτερον χαρακτῆρα, καὶ θεωροῦμεν, ὡσάκις ἔτσι οἱ δύο χαρακτῆρες περιέχουσιν αὐτὸν τὸν Διαρέτην, τὸ δὲ ἄρεθὲν Πηλίον γράφομεν ὑποκάτω τῆς ὀριζοντίου Γραμμῆς.

Καν. γ΄.) Πολλαπλασιάζομεν ἔπειτα τὸ ἄρεθὲν Πη-

λίκον μετὰ τῆ Διαρέτη, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν Γινόμενον
 θέτομεν ὑποκάτω τῶν προδιαρεθέντων χαρακτήρων τῆ
 Διαρέτης, καὶ μετὰ τῆτο τραβῶμεν μίαν Γραμμὴν, καὶ
 ἀφαίρῃμεν αὐτὸ τὸ Γινόμενον ἀπὸ τῶν Διαρεθέντων
 χαρακτήρων, γράφοντες ὑπὸ τὴν Γραμμὴν τὴν ἀρισκο-
 μένην Διαφορὰν, ἢ τὸ ἐναπολείπόμενον.

Καν. δ'.) Καταβιβάζομεν τὸν ἀκόλουθον χαρακτήρα
 τῆ Διαρέτης, καὶ τὸν γράφομεν πλησίον τῆς ἀρεθείσης
 Διαφορᾶς, καὶ ποιῶμεν αὖθις τὴν προσήκουσαν Διαίρεσιν,
 καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον μεταχειριζόμεθα, ἕως ἢ νὰ διαρε-
 θῶσιν ἅπαντες οἱ χαρακτῆρες τῆ Διαρέτης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ α'.

Ἔσω Διαρετίθ	ἔ ἀριθμὸς 7638,	καὶ Διαρέτης 3.	ἴθιεν ποιῶ-
	μεν	7638	13
πρῶτον Γινόμενον	6		2546 ὅλον τὸ διὰ τῆς Διαρί-
	16		σεως π. ἀκούσαν Πηλίκου.
δῦτον Γινόμενον	15		τὸ ἐναπολείπόμενον μετὰ τῆ 6.
	13		τὸ ἐναπολείπ. μετὰ τῆ κα-
τρίτον Γινόμενον	12		ταβιβαθέντῳ 3,
	18		τὸ ἐναπολείπ. μετὰ τῆ κατι-
τέταρτον Γινόμενον	18		βιβαθέντῳ 8.
	00		ἐναπολείπεται Μηδέν.

Πραγματικῶς μεθα δηλονότι τὴν πράξιν ἕως . . . ἐπειδὴ ὁ 7 με-
 τρέται ὑπὸ τῆ Διαρέτης, τετίσι πλείχει τὴν 3 δύο φορές. τὸ Πη-
 λίκον ἄρα ὑπάρχει 2, τὸ ὑποῖον γράφομεν ὑπὸ τὴν Γραμμὴν, καὶ

μετ' αὐτῶν πηλαπλασιάζομεν τὸν Διαρετέην 3, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν Παραγόμενον 6 γράφομεν ὑποκάτω τῆ διαρεθείντων χαρακτῆρῶ 7. Ἐ ἀφαιρῶντες τὸν 6 ἀπὸ τῆ 7, γράφομεν τὴν ἀφαιρέσαν Διαρετέην 1 ὑποκάτω μιᾶς μικρᾶς Γραμμῆς, ἔπειτα καταβιβάζομεν τὸν ἐπόμενον χαρακτῆρα 6, τάττομεν αὐτὸν πλησίον τῆς Διαρετέως. ὥστε γίνεταί τις ἀειθμός 16, καὶ ἐπειδὴ ἔστι ὁ 16 πρῶτος τὸν Διαρετέην 3 μόνον πέντε φορᾶς, τὸ Πηλίκον αἶμα εἶναι 5, τὸ ὅριον γράφομεν εἰς τὸν τρόπον τῆ Πηλίκου πλησίον τῆ προκύψαντος 2, καὶ μετ' αὐτῶν τῆ 5 πηλαπλασιάζομεν αὐτῶν τὸν Διαρετέην 3, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν Παραγόμενον 15 θέτομεν ὑποκάτω τῶν προδιαρεθείντων χαρακτῆρων 16, καὶ ἀφαιρῶντες τὸν 15 ἀπὸ τῆ 16, σημειῶμεν τὴν Διαρετέην 1 ὑπὸ μίαν μικρὰν Γραμμὴν ἔπειτα καταβιβάζομεν πάλιν πλησίον ταύτης τῆς Διαρετέως τὸν ἀκόλουθον χαρακτῆρα τῆ Διαρετέως, ταῖσι τὸν 3, καὶ ἀπ' αὐτῶν ποιῶμεν, καθὼς ἀνωτέρω, τὸν πρῶτον Διαρετέην. Ἐ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θεωροῦμεν ἅπαντας τὰς χαρακτῆρας τῆ ἐσθέντων, ὥστε γενικὸν Πηλίκον προκύπτει ὁ 2546 ἀειθμός.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α β.

ὁ Διαρετέης	1576	<u> 4 </u>	ὁ Διαρετέης
τὸ Γινόμενον	12	394	τὸ Πηλίκον
	037		τὸ ἑναπολείπ. μετὰ τῆ καταβιβασθέντων 7.
τὸ δεύτερον Γινόμεν.	36		
	16		τὸ ἑναπολείπόμενον μετὰ τῆ 6.
τὸ τρίτον Γινόμεν.	16		
	00		δὲν ἑναπολείπεται.

Ἐνταῦθα ἐπειδὴ ὁ Διαρετέης 4 εἶναι μείζων τῆ πρώτης χαρακτῆρῶ 1, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται εἶναι μετρήσῃ αὐτὸν ὁ ἀπὸ αὐτῆς, διὰ

διὰ τὸτο λαμβάνομεν μετ' αὐτῶ καὶ τῶν ἐγγύς χαρακτήρα 3, καὶ λέγομεν ὅτως, ὅ ἐς διαμεθεῖς διὰ τῶ 4, παρέχει Πηλίκον 3, καὶ μὲν ἐπὶ λητόμενον 3, καὶ ὅτω ποιῶμεν ἄκρως τὴν Διαμεσον, καὶ θῶς καὶ ἀνωτέρω.

Δ Ε Ι Ξ Ι Σ.

Τὸ σκοπούμενον τῆς Διαμεσεως εἶναι νὰ ἀρεθῆ τις ἀριθμὸς, πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ ἔχῃ ἡ Μονὰς ὅτω, καθὼς ὁ Διαμετής πρὸς τὸν Διαμετέμενον ἀριθμὸν. ἀλλὰ μὴν πρὸς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω Παραδείγμασιν ἀρεθέντων Πηλίκων ἔχει ἡ Μονὰς ὅτως, ὡς ὁ Διαμετής πρὸς τὸν Διαμετέμενον· ἀρα τὰ ἀνω ἀρεθέντα Πηλικά εἰσὶν ἀληθῶς τὰ ζητούμενα, καὶ ἡ πράξις κατὰ τῆς προτεθέντας Κανόνας γίνεται ὀρθῶς καὶ κατὰ τὸ δέον.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α ε.

§. 44. Νὰ διαμετῶμεν πῶσα διδόμενον ἀριθμὸν δι' ἐνὸς Διαμετῶντος Συνθέτου, τῆςτις διὰ τῆς Διαμετέτου συγκειμένον ἐκ πολλῶν χαρακτῆρων.

Π Ρ Α Κ Τ Ε Ά, ἢ Λ Υ Ξ Ι Σ.

Καν. α. Α'φ' ὅ ἐκθέτωμεν τὸν Διαμεθευόμενον ἀριθμὸν, ἀγομεν δύο Γραμμάς ἐπὶ τὰ δεξιά, ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἐντὸς αὐτῶν γράφομεν τὸν Διαμετέτην.

Καν. β.) Παρατηρῶμεν, ὅτι ὁ πρῶτος χαρακτήρ τῆς Διαμετέμενου εἶναι μείζων, ἢ ἐλάσσων τῆς πρώτης χαρακτῆρος τῆς Διαμετέτου. καὶ ὅταν μὲν μείζων ὑπάρχῃ, ποιῶμεν

μεν τὴν πρώτην Διαίρεσιν, λαμβάνοντες ἀπὸ τῆ Δια-
 ρυμένῃ τόσους χαρακτῆρας, ὅσους ἂν ἔχῃ ὁ Διαιρέτης, καὶ
 παρεξετάζοντες, ποσάκις οἱ λιθεθέντες χαρακτῆρες τῆ
 Διαρυμένῃ περιέχουσιν ὅλον τὸν Διαιρέτην· τὸ δὲ ἄρε-
 θὲν Πηλίκον γράφωμεν εἰς τὸν τόπον τῶν Πηλίκων, ὡς
 καὶ ἐν τῷ προτεθέντῳ Προβλήματι γέγονεν, ὅταν δὲ ὁ
 πρώτῳ χαρακτῆρ τῆ Διαρυμένῃ εἶναι ἐλάσων τῆ πρώ-
 τη χαρακτῆρ τῆ Διαιρέτη, τότε λαμβάνομεν ἀπὸ τῆ
 Διαρυμένῃ ἓνα χαρακτῆρα περισσότερον, τετέστιν ἂν ὁ
 Διαιρέτης ἔχῃ δύο χαρακτῆρας, λαμβάνομεν ἀπὸ τῆ
 Διαρυμένῃ τρεῖς χαρακτῆρας, ἂν ὁμοίως ἐκείνῳ ἔχῃ
 τρεῖς, λαμβάνομεν τότε τέσσαρας, κ. τ., καὶ ποιῶμεν τὴν
 πρώτην Διαίρεσιν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Καν. γ.) Πολλαπλασιάζομεν τὸ ἄρεθὲν Πηλίκον μεθ'
 ἑκάστου τῆ Διαιρέτη, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν Παραγόμενον κατα-
 τίσσομεν ὑποκάτω τῶν προδιαρεθέντων χαρακτῆρων τῆ
 Διαρυμένῃ, καὶ ὑπ' αὐτὸ ἄγομεν μίαν μικρὰν γραμμὴν,
 καὶ ἀφαιρῶμεν αὐτὸ τὸ Παραγόμενον ἀπὸ τῶν διαρεθέν-
 των χαρακτῆρων· τὴν δὲ Διαφορὰν γράφομεν ὑπὸ τὴν
 Γραμμὴν ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ. πρέπει ὁμοίως νὰ ἡξιό-
 ρωμεν, ὅτι ἂν τὸ Παραγόμενον ὑπερέχῃ ποτε τῶν Δια-
 ρεθέντων χαρακτῆρων, τότε τὸ Πηλίκον ἐτέθει πλέον τῆ
 δέοντῳ, καὶ ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ αὐτὸ τὸ Πηλίκον
 κατὰ μίαν, ἢ δύο Μονάδας.

Καν. δ.) Πλησίον τῆς Διαφορᾶς (ἂν τύχῃ νὰ εἶναι)
 καταβιβάζομεν ἀπὸ τῆ Διαρυμένῃ τὸν ἀκόλουθον χαρακ-
 τῆρα, ἐκείνον δηλαδὴ, ἀπὸ τῆ ὁποῖα δὲν ἐγένετο ἔτι
 καμμία ἀφαίρεσις, καὶ ἐπ' αὐτῶν ποιῶμεν τὴν προσήκουσαν
 Διαίρεσιν διὰ τῆ Διαιρέτη, καὶ ἕως ἐφεξῆς, ἕως ἢ δει-
 λωμεν ἅπαντας τὰς χαρακτῆρας τῆ Διαρυμένῃ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4.

Ἐστὼ ὁ μὲν Διαρῦμινος ὅτι 36448, ὁ δὲ Διαρέτης 68, ἔ
ζητηθῆτω τὸ Πηλίκον. ὅθεν

36448	1 68	τὸ ὄρεθὲν Πηλίκον.
340	536	
244		
204		
0408		
408		
000		

Ἐσταῦθα ἐπειδὴ ὁ πρῶτος χαρακτήρ τῆ Διαρῦμινου, τοῦτος ὁ
3 εἶναι ἐλάχισον τῆ πρώτης χαρακτῆρος τῆ Διαρέτης, κατέτιν τῆ 6
καὶ ἐπειδὴ ὅλος ὁ Διαρέτης συνίσταται ἐκ δύο χαρακτῶρων, διὰ
τῆτο κατὰ πρώτην Διαίρεσιν πρέπει νὰ λάβωμεν ἀπὸ τῆ Διαρέτης
τρῆς χαρακτῆρας ὁμοῦ, τοῦσιν 364. ὅθεν ὅτι ὁ 364 πηλίχαι
τὸν 68 πεντάκις, καὶ ἐναπολείπεται ἔτι 24. γράσομεν τὸ Πηλίκον
5 ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτῷ τόπῳ, ἔ ἐπειτα πλησίον τῆ ἐναπολειφθεῖ-
τος 24 καταβιβάζομεν τὸν ἀκόλουθον χαρακτῆρα τῆ Διαρέτης
ὥστε γίνεται 244, καὶ διαιρῶμεν τῆτον διὰ τῆ Διαρέτης 68, καὶ ὅτως
ἐφεξῆς.